

Remissvar

Dnr 2021-009

18 mars 2021

Finansdepartementet (Ekonomiska avdelningen)
103 33 Stockholm

Jämlikhetskommissionens betänkande En gemensam angelägenhet (SOU 2020:46)

Fi2020/03418

SAMMANFATTNING

- Konjunkturinstitutet anser att Kommissionen borde ha analyserat hur stor del av förändringen i Ginikoefficienten för disponibla inkomster sedan mitten av 1990-talet, eller andra mått på inkomstfördelningen, som kan förklaras av förändringar i befolkningens sammansättning.
- Kommissionen konstaterar att utrikes föddas etablering på arbetsmarknaden måste underlättas. Kommissionens rekommendationer och förslag är i hög grad inriktade på utökade och förbättrade utbildningsinsatser och regeländringar som stimulerar till utbildning. Konjunkturinstitutets bedömning är att sänkta lägstalöner och jobb skapade inom offentlig sektor, där staten står för hela, eller mer än hela, arbetskostnaden är andra vägar som är värda att pröva.
- Enligt Kommissionen har globaliseringen bidragit till att kapitalägarna fått en förbättrad förhandlingssituation och därmed en större andel av mervärdet som skapas i ekonomin. Konjunkturinstitutet delar inte denna analys, i synnerhet inte för Sveriges del.
- Kommissionen rekommenderar att ersättningsgraden i den offentliga arbetslöshetsersättningen och sjukförsäkringen höjs, med riktmärket att 80 procent av arbetstagarna ska ha 80 procents ersättningsgrad, i syfte att öka jämlikheten. Det är i sammanhanget märkligt att Kommissionen inte analyserar de varaktigt återhållande effekter en sådan åtgärd skulle ha på sysselsättningen, särskilt med tanke på att Kommissionens uppdrag har varit att lämna förslag på åtgärder som främjar jämlikhet på ett sådant sätt att ekonomins funktionssätt och tillväxtpotential stärks.
- Kommissionen slår fast att covid-19-pandemin kommer att leda till en kraftig försämring av den offentliga budgetens saldo och att det kommer att krävas betydande skattehöjningar för att återställa balansen i de offentliga finanserna. Konjunkturinstitutet delar inte Kommissionens bedömning, se Konjunkturinstitutets *Hållbarhetsrapport 2021 för de Offentliga Finanserna*.

- Konjunkturinstitutet är positiva till Kommissionens förslag att slopa den nedsatta mervärdesskatten på livsmedel (och restaurangtjänster) samt rekommendationen att se över reglerna för beskattning av fåmansbolag (3:12 reglerna), som Konjunkturinstitutet bedömer som allt för generösa. Konjunkturinstitutet är även positivt inställda till Kommissionens rekommendation att likformigheten i kapitalinkomstbeskattningen ökas. Vad gäller fastighetsbeskattningen är det lämpligt att så sker genom ett uttag av icke-transaktionsberoende skatter på fastigheter och att ränteavdragen i så fall behålls. Konjunkturinstitutet anser, i motsats till Kommissionen, att det finns goda skäl att bibehålla rot-avdraget med lägre skatteavdrag än rut-avdraget, såsom nu är fallet.

Nedan följer Konjunkturinstitutets kommentarer på remissen. Hänvisningarna till avsnitt och sidor avser betänkandet.

DEKOMPONERING AV FÖRÄNDRING I GINIKOEFFICIENT

Jämlikhetskommissionens analys

Ginikoefficienten för disponibla inkomster per konsumtionsenhet har ökat sedan mitten av 1990-talet. I tabell 3.1 (s. 173) redovisas hur förändringar i olika ekonomiska faktorer, så som inkomster, transfereringar och skattesystem, påverkat utvecklingen. Kommissionen analyserar dock inte i vilken utsträckning förändringar i befolkningens sammansättning påverkat utvecklingen av Ginikoefficienten.

Konjunkturinstitutets kommentar

Konjunkturinstitutets anser att Kommissionen även borde ha analyserat hur stor del av förändringen i Ginikoefficienten för disponibla inkomster sedan mitten av 1990-talet som kan förklaras av förändringar i befolkningens sammansättning till följd av bland annat immigration och förändringar i andelen hushåll med ensamstående personer. Sverige har sedan mitten av 1990-talet beviljat över 2 miljoner personer uppehållstillstånd i Sverige. En betydande andel av dessa personer har av olika skäl haft svårt att etablera sig på den svenska arbetsmarknaden. Detta avspeglas i att sysselsättningsgraden och löneinkomsterna är betydligt lägre för utrikesfödda än för svenskfödda, vilket troligen haft påtagliga effekter på Ginikoefficienten. Den i Sverige höga arbetslösheten jämfört med flertalet andra europeiska länder kan sannolikt också till stor del förklaras med denna demografiska förändring i kombination med bristande integrering på arbetsmarknaden.

Om Ginikoefficienten ökar, innebär det att ojämlikheten i samhället ökar på ett aggregerat plan. Om ökningen sker till följd av förändringar i befolkningens sammansättning, det vill säga olika gruppers relativa storlek, leder det enligt Konjunkturinstitutets bedömning till andra slutsatser om behovet av åtgärder och utformningen av eventuella åtgärder för att motverka utvecklingen, än om utvecklingen drivs av ökad ojämlikhet mellan grupper med olika ekonomiska förutsättningar.

UTRIKES FÖDDAS ETABLERING PÅ ARBETSMARKNADEN

Jämlikhetskommissionens analys

Det tar i många fall mycket lång tid för flyktinginvandrare och deras anhöriga att etablera sig på den svenska arbetsmarknaden. Bland dem som invandrade i början av seklet tog det ca 8 år innan hälften blivit sysselsatta och efter 15 år var sysselsättningsgraden något över 60 procent (s. 363). Detta är betydligt lägre än för svenskfödda som har en sysselsättningsgrad på ca 80 procent (s. 362). Kommissionen konstaterar att ingångslöner och kvalifikationskrav är högt satta i relation till humankapitalet hos stora grupper av arbetssökande, primärt för personer som utbildats i Sverige men som inte har fullständiga gymnasiebetyg och för personer som invandrat i vuxen ålder (s. 639). Det innebär att stora grupper av de arbetssökande har så pass otillräcklig utbildning att den traditionella arbetsmarknadspolitiken och arbetsmarknadsutbildningen inte räcker till, och att det krävs omfattande utbildningsinsatser i det reguljära utbildningssystemet för att dessa personer ska kunna etablera sig på arbetsmarknaden (s. 639–640, 676–677). Kommissionens rekommendationer och förslag är i hög grad inriktade på utökade och förbättrade utbildningsinsatser och regeländringar som stimulerar till utbildning, men man rekommenderar även att Arbetsförmedlingen tillförs mer medel för att bland annat kunna förbättra matchningen av utrikes födda på arbetsmarknaden (s. 678–679). Kommissionen noterar att subventioner under vissa förutsättningar ökar sannolikheten för en övergång till osubventionerad anställning, men att subventionerna inte alltid når dem som står längst från arbetsmarknaden (s. 639).

Konjunkturinstitutets kommentar

Precis som Kommissionen noterar utgör höga ingångslöner ett stort hinder för många att etablera sig på den reguljära arbetsmarknaden. Det hade därför varit önskvärt att Kommissionen hade analyserat hur de höga ingångslönerna påverkar jämlikheten. Lägre ingångslöner kan förvisso innebära lägre löneinkomster för en del, men samtidigt kommer det att bidra till ökad sysselsättning och minskat bidragsberoende, vilket i sin tur öppnar upp ett ekonomiskt utrymme för att till exempel sänka skatter för de med lägst inkomster eller gynna svaga grupper på annat sätt.

Konjunkturinstitutet delar Kommissionens syn att det behövs förstärkta åtgärder för att skynda på etableringen på arbetsmarknaden av svaga grupper, bland annat i form av utbildningsinsatser. Konjunkturinstitutets bedömning är att det vore fördelaktigt om arbetsmarknadens parter samtidigt verkade för att sänka lägstalöner för personer med svaga arbetsmarknadsförutsättningar för att på så sätt underlätta deras inträde på den reguljära arbetsmarknaden.

För de med särskilt svaga arbetsmarknadsförutsättningar när det gäller utbildning, övriga färdigheter och relevant arbetslivserfarenhet och som dessutom är i medelåldern eller äldre, är det dock inte självklart att mycket omfattande utbildningsinsatser är ett rimligt alternativ, vare sig ur ett privat perspektiv eller ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. En kompletterande väg för denna grupp kan vara att skapa sysselsättning inom offentlig sektor, där staten står för hela, eller mer än hela, arbetskostnaden under ett begränsat antal år per person. Det är viktigt att ersättningen från staten är så pass generös att det blir attraktivt att skapa så många jobb som det finns behov av. Sysselsättningen skulle kunna kombineras med grundläggande utbildning om så behövs. För att bibehålla incitamenten att ta ett jobb på den reguljära arbetsmarknaden bör ersättningen sättas substantiellt lägre än gällande lägstalöner, vilket skulle vara en skillnad mot det system med så kallade extratjänster som har prövats under ett antal år. Konjunkturinstitutet anser att det skulle vara lämpligt att utreda hur en sådan här

åtgärd kan utformas och i vilken omfattning ersättningar ur socialförsäkringssystemen ska påverkas om man tackar nej. En sådan åtgärd skulle även vara gynnsam ur fördelningsperspektiv på ett kommunalt och regionalt plan då de kommuner och regioner som relativt sett tagit emot flest invandrare har mest att vinna i form av tillförsel av statliga medel och minskade sociala transfereringar till de som sysselsätts.

GLOBALISERING, KAPITALET S RÖRLIGHET OCH LÖNEANDEL

Jämlikhetskommisionens analys

Kommissionen konstaterar att löneandelen har sjunkit kraftigt det senaste halvsekle på många håll i världen och lyfter fram globaliseringen av det ekonomiska systemet, med ökad rörlighet för både kapital och arbetskraft, som en avgörande faktor (s. 160). Enligt Kommissionen kan denna ökade frihet utnyttjas lättare av kapitalet. Globaliseringen har därför inneburit att kapitalägarnas förhandlingsposition har förstärkts gentemot arbetskraften, vilket har bidragit till att kapitalägarna får en större andel av mervärdet som skapas i ekonomin. Detta har i sin tur lett till stora inkomstökningar för de högsta inkomstskikten (s. 161).

Konjunkturinstitutets kommentar

Hur löneandelen i en ekonomi utvecklas påverkas av en rad olika faktorer. En viktig faktor är den teknologiska utvecklingens karaktär eftersom den påverkar vilken kapitalkvot (det vill säga värdet av det produktiva kapitalet i förhållande till det mervärde som skapas i produktionen) i produktionen som är mest effektiv. I en rapport av ILO och OECD (2015)¹ lyfts teknologisk utveckling och kapitalför djupning fram som de huvudsakliga drivkrafterna bakom den minskande löneandelen i OECD-länderna sedan 1990. Samtidigt noteras det i rapporten att globaliseringen har haft smärre negativa effekter på löneandelen i höginkomstländer. Det faktum att Kommissionen inte överhuvudtaget nämner teknologisk utveckling och kapitalför djupning som orsaker till den minskande löneandelen gör analysen missvisande. När en minskande löneandel drivs av dessa faktorer hålls inte lönerna tillbaka; de kan alltjämt öka i takt med arbetsproduktiviteten. Att kapitalägarna får en större andel av det mervärde som skapas är då inte en konsekvens av högre kapitalavkastning utan av att de satsar mer kapital, vilket bidrar till en snabbare ökning av produktionen.

Det är i sammanhanget värt att notera att löneandelen (arbetskostnadsandelen) i det svenska näringslivet inte har förändrats trendmässigt de senaste 40 åren. Det är också värt att notera att kapitalavkastningen i det svenska näringslivet föll trendmässigt från mitten av 1990-talet till 2010 och att den därefter stabiliserats på denna lägre nivå. Nedgången i kapitalavkastningen kan i huvudsak förklaras av att marknadsräntorna fallit tillbaka, men det indikerar trots allt att kapitalägarnas avkastning inte ökat på arbetstagarnas bekostnad under perioden.

¹ ILO and OECD (2015), "The Labour Share in G20 Economies", Report prepared for the G20 Employment Working Group, February 2015.

ÖKADE ERSÄTTNINGSGRADER I ARBETSLÖSHETS- OCH SJUKFÖRSÄKRINGEN

Jämlikhetskommissionens analys

Kommissionen lyfter fram den urholkning i socialförsäkringssystemet som skett sedan början av 1990-talet som en viktig förklaring till varför ojämlikheten har ökat sedan dess (s. 33, 35, 173). Kommissionen *rekommenderar* därför att ersättningsgraden i den offentliga arbetslöshetsersättningen och sjukförsäkringen återställs med riktmärket att 80 procent av arbetstarna ska ha 80 procents ersättningsgrad (s. 873).

Konjunkturinstitutets kommentar

Den gradvisa urholkningen av socialförsäkringssystemet som skett sedan början av 1990-talet har medfört att den tidigare inkomstbortfallsprincipen inte längre gäller och att systemet närmast sig ett grundtrygghetssystem. Hur generöst socialförsäkringssystemet ska vara är ytterst en politisk fråga och Konjunkturinstitutet har ingen åsikt i frågan. En höjning av ersättningsgraderna i arbetslöshetsförsäkringen och sjukförsäkringen skulle *i sig* rimligen leda till ökad jämlikhet, precis som Kommissionen noterar. Effekten på inkomstfördelningen kommer dock att motverkas av att den ökade ersättningsgraden i de båda systemen skulle ha en återhållande effekt på arbetsutbudet² samtidigt som den ökade ersättningsgraden i arbetslöshetsförsäkringen skulle leda till att jämviktsarbetslösheten blir högre³. Sysselsättningen i ekonomin skulle därmed varaktigt bli lägre, liksom BNP per capita. Detta är välkända effekter av ökade ersättningsgrader i sjukförsäkringen och arbetslöshetsförsäkringen och det är därför märkligt att Kommissionen inte analyserar dem, särskilt med tanke på att Kommissionens uppdrag har varit att lämna förslag på åtgärder som främjar jämlikhet på ett sådant sätt att ekonomins funktionssätt och tillväxtpotential stärks (s. 126).

BEHOV AV HÖJDA SKATTER

Jämlikhetskommissionens analys

Kommissionen slår fast att covid-19-pandemin kommer att leda till en kraftig försämring av den offentliga budgetens saldo och att det kommer att krävas betydande skattehöjningar för att återställa balansen i de offentliga finanserna (s. 61).

Konjunkturinstitutets kommentar

Konjunkturinstitutet delar inte Kommissionens bedömning att det krävs skattehöjningar för att balansen i de offentliga finanserna ska återställas. I Konjunkturinstitutets *Hållbarhetsrapport 2021 för de Offentliga Finanserna*⁴ presenteras ett basscenario som visar att de offentliga

² Se till exempel Lindquist och Wadensjö (2011), *Avtalsbestämda ersättningar, andra kompletterande ersättningar och arbetsutbudet*, Rapport till Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi 2011:4.

³ Layard, Nickell och Jackman (2005) sammanfattar en rad studier av kopplingen mellan ersättningsgrad i arbetslöshetsförsäkringen och jämviktsarbetslösheten och bedömer att om av ersättningsgraden höjs med 10 procentenheter så ökar jämviktsarbetslösheten med 1,1 procent. Se Layard, Richard, Stephen Nickell och Richard Jackman (2005), *Unemployment. Macroeconomic Performance and the Labour Market*, Oxford University Press. Konjunkturinstitutet har under senare år använt en semielasticitet på 0,12, se bland annat fotnot 104 i fördjupningen *Ny politik får varaktiga effekter på arbetsmarknaden*, Konjunkturläget juni 2015.

⁴ Se

https://www.konj.se/download/18.354f36bd17763b7407d4ea70/1612862281872/H%C3%A5llbarhetsrapport_2021.pdf

finanserna är långsiktigt hållbara till gällande skatteregler. I basscenariot antas att det offentliga välfärdsåtagandet bibehålls. Bibehållet åtagande definieras som att personaltätheten i offentligt finansierade verksamheter hålls oförändrad, att standarden i välfärdstjänsterna ökar i linje med det historiska mönstret och att ersättningsgraderna i transfereringssystemen hålls oförändrade. Vidare antas att utträdet från arbetsmarknaden senareläggs i takt med att medellivslängden ökar. Detta är linje med de framtida höjningar av åldersgränserna i pensionsystemet som pensionsöverenskommelsen innebär. Enligt basscenariot kommer det offentliga finansiella sparandet att återhämta sig åren 2021–2023 och därefter vara ungefär balanserat fram till mitten på seklet.

ÄNDRADE SKATTEREGLER

Jämlikhetskommissionens analys

Kommissionen *föreslår* att skattereduktionen för rot-arbeten upphävs (s. 950) och att ett återställande av mervärdeskatten på livsmedel till normalskattesatsen bör utredas (s. 945). Dessutom *rekommenderar* Kommissionen att skattesatsen på alla kapitalinkomster görs enhetlig och att det totala skatteuttaget ökar relativt skatteuttaget på arbetsinkomster (s. 936). Kommissionen *rekommenderar* också att reglerna för beskattning av fåmansbolag (3:12 reglerna) ändras för att begränsa skatteplaneringen (s. 942). Dessutom hävdar Kommissionen att politik som till någon del bygger på subventioner bör bedrivas på budgetens utgiftssida (s. 930).

Konjunkturinstitutets kommentar

Konjunkturinstitutet gör bedömningen att det är ett bra förslag att slopa den nedsatta mervärdeskatten på livsmedel (och restaurangtjänster). Den nuvarande generella nedsättningen av moms kommer alla till del och inte bara ekonomiskt svaga grupper och har därför låg fördelningspolitisk träffsäkerhet och är ineffektiv. De ekonomiskt svaga grupper som drabbas mest av höjningen av moms bör kompenseras genom ökade sociala ersättningar eventuellt i kombination med sänkt inkomstskatt. På så vis uppnås en ökad effektivitet och träffsäkerhet.

Konjunkturinstitutet delar även Kommissionens syn att det är bra att se över 3:12 reglerna, som i nuläget bedöms som alltför generösa.

Vad gäller utgångspunkterna i avsnitt 28.1 (s. 927–931) noterar Kommissionen att principerna i 1991 års skattereform om bland annat enhetliga skattesatser fortfarande är eftersträvarvärda. Konjunkturinstitutet vill dock påpeka att enhetligheten inte var fullständig eftersom den av naturliga skäl bland annat lämnade konsumtion av fritid och gör-det-självarbete obeskattade. Ett sätt att komma åt detta problem kan vara att i högre grad beskatta tjänster som utgör ett komplement till fritid eller subventionera konsumtion som utgör ett substitut till bland annat gör-det-självarbete. Det är en bakgrund till vissa av de förändringar som genomförts efter skattereformen, såsom permanentningen av rot-avdraget och införandet av ett rut-avdrag. Kommissionen landar själv mot denna bakgrund i att rut-avdraget bör bibehållas, även om systemet inte bör utvidgas, en synpunkt som Konjunkturinstitutet finner rimlig. Vad gäller rot-avdraget har skatteavdraget sänkts till 30 procent, medan en avdragsnivå på 50 procent har behållits för rut-avdraget. Konjunkturinstitutet anser att det är rimligt att skattereduktionen är lägre för rot-tjänster eftersom dessa normalt i mindre utsträckning riktar sig mot grupper med svaga arbetsmarknadsförutsättningar samtidigt som rot-tjänster generellt sett, men långt ifrån alltid, torde vara svårare att substituera med gör-det-självarbete.

Men gör-det-självarbete som reparation och underhåll är trots rot-avdraget vanligt förekommande i Sverige, vilket indikeras av att ca 21 000 män och 3 000 kvinnor bedöms skadas varje år vid sådant arbete (Personskador i Sverige, MSB 2012). Ett slopande av rot-avdraget i enlighet med kommissionens förslag skulle riskera att öka gör-det-självarbetet ytterligare, med negativa effekter på arbetsutbudet, och öka risken för mer svartarbete i sektorn. Detta talar för att ha kvar en positiv skattesubvention för rot-tjänster, men på en lägre nivå än för rut-tjänster. Ur ett fördelningspolitiskt perspektiv haltar Kommissionens internationella jämförelse av beskattningen av fastigheter (s. 929). I till exempel USA och Frankrike, med en högre andel skatter på fastigheter som andel av BNP än i Sverige, tillfaller fastighetsskatten lokala myndigheter vilket kan leda till större skillnader i offentlig service mellan olika delar av landet, samtidigt som acceptansen för ett högt skatteuttag på fastigheter kan öka.

Kommissionen hävdar att politik som till någon del bygger på subventioner bör bedrivas på budgetens utgiftssida (s. 930). Hur subventioner på budgetens inkomstsida ska mätas är dock ingen självklarhet, eftersom det kräver fastställandet av en norm gentemot vilken avvikelserna/subventionerna mäts. I Sverige mäts skatteavvikelserna i hög grad mot en norm som motsvarar principerna i 1991 års skattesystem. Men som Kommissionen själv konstaterar kan avvikelser från denna norm vara motiverade inom ramen för skattesystemet (jämför rut-avdraget). Även administrativa kostnader kan ibland tala för att det är lämpligare att subventionera skatteuttaget än att betala ut subventionen från budgetens utgiftssida, till exempel om subventionen lätt kan administreras av Skatteverket. Om subventionen är rättighetsbaserad genom lag blir den årliga budgetprövningen knappast starkare om den betalas ut från budgetens utgiftssida i stället för att minska inkomstsidan.

I detta sammanhang vill Konjunkturinstitutet också invända mot Kommissionens påstående att ”Regeringar som eftersträvar en låg skattekvot har ett generellt intresse av att välja stöd på skattesidan än på utgiftssidan” (s. 932). Även om det skulle funnits regeringar som i modern tid hade haft målsättningar för skatteuttagets andel av BNP i sig, snarare än förslag om specifika skattesänkningar inom olika områden, är det oklart om detta förhållande i sig skulle driva på utvecklingen mot mer subventioner på budgetens inkomstsida än hos regeringar som högre utsträckning prioriterar ökade utgifter eller som inte förmår ta ner utgifterna i program vars utgifter ökar till följd av högre nyttjandegrad. Systemet med utgiftstak har bidragit till ökad kontroll av utgiftsutvecklingen och har tjänat Sverige väl under de senaste 25 åren. Ett problem har dock periodvis varit att osäkerhetsbufferten (budgeteringsmarginalen) under utgiftstaket under vissa perioder har varit obefintlig, bland annat till följd av skenande utgifter i vissa utgiftssystem i kombination med större utgiftsreformer. Incitament har då funnits att lägga tillkommande reformer på budgetens inkomstsida eller omvandla befintliga utgiftsprogram till skattesubventioner/skatteförmåner även hos regeringar som knappast eftersträvat en låg skattekvot.

Dessutom tar Kommissionen Sveriges jämförelsevis höga befolkningsandel med högre utbildning som intäkt för att människors val av utbildning inte bara beror av utbildningspremien (s. 930). Utbildningspremien har dock även betydelse för vilken utbildning som väljs. Att utbildningspremien för vissa yrken kan vara väl låg i Sverige antyds av att över 20 procent av företagen inom tillverkningsindustrin hade brist på tekniska tjänstemän i april i 2020, vilket var högre än normalt, trots att konfidensindikatorn för tillverkningsindustrin då låg på den lägsta nivån sedan finanskrisen våren 2009. Det faktum att till exempel lärarutbildningar och polisutbildningar inte fylls upp med studenter trots att bristen på utbildade lärare och poliser är stor talar också för att utbildningspremien spelar en viktig roll. Dessutom är det troligt att utbildningspremien har betydelse för den sociala rörligheten, då ungdomar från

låginkomsttagarhushåll sannolikt är mindre benägna att satsa på utbildningar som inte ger en relativt säker monetär avkastning.

Vad gäller fastighetsbeskattningen anser Konjunkturinstitutet att det är rimligt att ökad neutralitet inom kapitalbeskattningen och i förhållande till beskattningen av arbetsinkomster sker genom ett uttag av icke-transaktionsberoende skatter på fastigheter. Neutraliteten i beskattningen av kapital kan dock försämrats om en mot taxeringsvärdet proportionell fastighets-skatt/fastighetsavgift införs i enlighet med kommissionens förslag samtidigt som ränteavdraget trappas ned successivt, åtminstone om den återinförda fastighetsskatten skulle komma att motsvara ett skatteuttag om ca 30 procent av den implicita hyresinkomsten. Vid en sådan förändring av fastighetsskatten bör nuvarande ränteavdrag bibehållas. Sänkta ränteavdrag drabbar unga grupper särskilt hårt då de relativt sin inkomst i genomsnitt har större bostads-lån än äldre grupper i befolkningen⁵, av vilka många tjänat kraftigt på de senaste decenniernas stora prisuppgångar på bostäder och samtidigt är lågt belånade.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Urban Hansson Brusewitz. Föredragande har varit Kristian Nilsson.

Urban Hansson Brusewitz
Generaldirektör

Kristian Nilsson
Biträdande prognoschef

⁵ Se <https://www.riksbank.se/globalassets/media/rapporter/staff-memo/svenska/2018/skultsattning-i-olika-aldersgrupper-i-sverige>